

БІГА́РІЙ Еммануїл (14. 12. 1854, с. Белжа, округ Кошиці, Словаччина — 04. 10. 1934, Пряшів, Словаччина) — український церковний та культурно-освітній діяч у Словаччині. Закінчив духовну семінарію в Будапешті (1874), тоді ж прийняв сан священника. Служив настоятелем храму в селах Велика Поляна (1875–96), Пчолине (1896–1911), м. Бардіїв (1911–23); спиритуалом, від 1922 — каноніком духовної семінарії у Пряшеві. Співзасновник та керівник українського товариства «Просвіта» (1930). Ініціатор заснування г. «Руское слово» (1924). Автор нарисів про О. Духновича, І. Кизака, «Із Пряшева до Рима і назад», оповідання «Єден святий вечір під Бескидом» (1931), перекл. з угор. «Кроваві квіти» (1930). Пропагував творчість Т. Шевченка та І. Франка.

Ф. Ковач

Бібліографічний опис:

Бігарій Еммануїл / Ф. Ковач // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-39835>. – Останнє поновлення : 2023.

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).